

לישועתך קויתי

על שולחנו של הגאון המקובל
איש האלקים הרב שמשון חיים בן הרב נחמן מיכאל נחמני זי"ע
מחבר הספרים הקדושים זרע שמשון ותולדות שמשון

פרשת פרשת נשא תשפ"א | גליון מס' 293

הטפשות של נשותיהם, שכן אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות.

זכות רבינו הזר"ש יגן בעדנו להיושע בכל טוב ומיטב.

רבי חיים מוולוז'ין לא היה רגיל לספר סיפורים בשיעורו הלמדני אותו מסר מדי יום בפני תלמידיו, אך פעם אחת הוא חרג ממנהגו וסיפר לתלמידיו סיפור שהוא עצמו היה עד לו: אדם עשיר, בעל נכסים וממון רב, היה כל ימיו נדבן גדול ופיזר הרבה כסף לצדקה ולהחזקת התורה. יום אחד נתמוטטו עסקיו ורוב ממונו אבד. בא אותו עשיר לפני ר' חיים מוולוז'ין ושאלתו בפיו: האם בשעה קשה זו עדיין עליו להמשיך ולפזר ממונו לצדקה ובאותם סכומים שהיה רגיל בהם, אם כן הוא ייאלץ ללוות כסף לשם כך. האם היה ראוי אולי שבתקופה זו הוא יפחית אפוא מן הצדקה, או שמא כדאי הוא ענין זה שיכניס עצמו בחובות למענו אף אם יסכן את כל עתידו בנטילת אותן הלוואות. נמלך ר' חיים בדעתו דעת תורה ולאחר מכן הוא המליץ בפני הנדיב שימשיך בכל זאת כמנהגו מימים ימימה, ויוסיף לחלק הצדקות. ואילו לענין הפרנסה, הרגיע אותו רבי חיים: כבר מובטח אתה במה שאמרנו חז"ל בא להיטהר מסייעין אותו. חלפו שבועות והנה הודעה מגיעה מהנדיב וההודעה מבשרת בסיפוק כי הגלגל התהפך עליו לטובה: הוא זכה בגורל בסכום ענק של חצי מיליון רובלים. שמחתו של הגר"ח על הבשורה אשר הוכיחה פעם נוספת את קיום ההבטחה עשר

שלמה המלך אומר בספר משלי (י"ד, כ"ד): "עֲטַרְתַּת חַכְמִים עֶשְׂרָם אֹלֶת כְּסִילִים אֹלֶת", וכמוכן שסיום הפסוק טעון ביאור והסבר: מה הכוונה שאולת כסילים היא אוולת, והרי ברור שכך הוא הדבר, וכי האם נחשוב אחרת?

רבינו הזרע שמשון (נשא מאמר ג) מפליא לתרץ זאת עם האמור בפרשת השבוע, פרשת נשא (במדבר פרק ה'): "אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטֶה אֶשְׁתּוֹ וּמְעַלָּה בּוֹ מְעַל". חז"ל אומרים: "כל מי שאינו נותן תרומות ומעשרות לכהן סוף נצרך לכהן על ידי אשתו". עוד אמרו חז"ל: "איש איש כי תשטה אשתו" - אין אדם חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות.

נמצאנו למדים שרוח השטות של הסוטה בא לה מחמת שבעלה אינו נותן תרומות ומעשרות כראוי.

עוד יש להקדים מה שאמרנו חז"ל שישנם אנשים שמנסים להתחכם כביכול עם חיוב התרומות ומעשרות. הם מכניסים פרותיהם דרך גגות חצרות וקרפפות כדי לפוטרן מן המעשר.

אנשים כאלה מתנהגים בטפשות, כי הרווח כביכול שהם לא נותנים תרומות ומעשרות הוא הפסד גדול עבורם, כי פירותיהם אינם מתברכים. אך לא זו בלבד: הטיפשות הזו גוררת בעקבותיה טיפשות נוספת. היות והם לא נותנים תרומות ומעשרות נשותיהם מקבלות רוח שטות וחוטאות. זה אם כן מה שאמר הפסוק "עטרת חכמים עשרם". חכמים שמפרישים תרומות ומעשרות כראוי, אכן זוכים לעושר ופירותיהם מתברכים. אולם אוולת הכסילים שמתחמקים מחיוב התרומות ומעשרות ומפסידים את ברכת העושר מביאה אותם לאולת נוספת, היא

לשון חכמים

דכי אמרינו שאין הקב"ה מביא תקלה, הינו דוקא במה שהצדיקים הם שוגגים גמורים שלא יש (- שאין) להם שום פשיעה, אז הקב"ה מאיר עיניהם, אבל כשהם עושים איזו פשיעה אין הקב"ה מצילם. ובכלהו עובדי דאייתו התם, הם שוגגים גמורים

(נשא ב)

הלכתא כנחמנז

יוסף ה' לי בן

כבר תקופה ארוכה *de sepe* אנו נמצא בעשר הפנימי *de העיון*, לפני עיני רבות זכינו לידע, ועתה העתוקנו עזר פרי בטן. יסי החתין עיני רבות זכר *de קיימא ולאחר* עקב לימוד בספרי הצדיק בעל התולדות *ענין*. אונס לנו היה יותר קשה ללמוד, לכן החלטנו לתרום חידושי *עזר* כחידושי סוכו נצטק וקבוע.

ראשית כל, זכינו לראות סיעתא דעמיא עם בפרנסה שהיתה דחוקה עז אז ופתאום התחילה הרווחה. עם נוספה לנו הנכסה צדדית, שמחנה אנו מפרשים את המעשרות לחוכן 'תולדות ענין'. בנוסף לאחר שעברה עז תקופה קצרה, הנו חודים ומהללים לה' יתברך כורא כל עולמים, ולצדיק מחבר הספרים הקדושים תולדות ענין זכר *ענין*, על הודת לנו ילד נוסף לאחר שנת החתנה ארוכות.

בשביל שתתעשר הייתה ניכרת על פניו. ואכן בעומדו לומר את השעור בישיבה באותו יום פתח רבי חיים את דבריו בסיפור הבשורה כדרכו לעורר את לב התלמידים לגודל השגחת ה' המתגלה עם עושי רצונו.

הבטחה זו של עשר בשביל שתתעשר מקבילה עם האמור בפרשה, פרשת נשא (במדבר ה' ט', י'): וְכָל תְּרוּמָה לְכֹל קִדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַפֶּהֶן לֹא יִהְיֶה. וְאִישׁ אֶת קִדְשָׁיו לֹא יִהְיֶה אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לַפֶּהֶן לֹא יִהְיֶה. מסביר רש"י: "איש אשר יתן לכהן - מתנות הראויות לו. לו יהיה - ממון הרבה".

רבינו הזר"ש מבחין כאן שהפסוק אומר שלש פעמים את הצירוף: "לו יהיה". אכן אמור הכוונה היא על ההבטחה שיהיה לו ממון הרבה. אך מדוע צריך לומר זאת שלש פעמים? עונה רבינו הזר"ש: ברמב"ם נאמר שאין חייבין מן התורה להפריש תרומה אלא בא"י בלבד. הנביאים תקנו גם בארץ שנער מפני שרוב ישראל היו מצויין שם וחכמים הראשונים התקינו אף בארץ מצרים ובעמון ומואב מפני שהם סביבות א"י.

התורה ששילשה את ההבטחה באה לומר שלא נחשוב שההבטחה היא רק בארץ ישראל, אלא ההבטחה תקפה גם בכל ההרחבות של המצווה: במקום שזה מעיקר הדין - בארץ ישראל, גם בהרחבה של ארץ שנער, וגם בהרחבה של מצרים עמון ומואב. בכל המקומות, מי שיקיים את המצווה יזכה לממון הרבה.

זכות רבינו הזר"ש יגן בעדנו להיושע בכל טוב ומיטב.

טוב שמוע

בעת כתיבת השורות, עדיין מתמהמה הדפסת הספר החדש, שאנו והציבור היקר כה מצפים לו, ליקוטי אמרים מהספר זרע שמשון המפואר, נא התפללו להמשך הצלחה וזיכוי הרבים וקיום רצון השי"ת, ורצון הצדיק זי"ע. ששמע ונתבשר בשורות טובות.

נוסעית בהדרג? רוצים לשמוע דבר תורה על הפרשה?

בקול הישועות 077-2027-554

תוכלו להתבשר ולהתענג מצוף דבש של מרגליות ופנינים קצרים מתורת רבינו הזרע שמשון זי"ע. ולזכות לברכת המחבר זי"ע: בני חיי ומזוני טבי.

להארות משוב וכן לקבלת העלון במייל lk0772027554@gmail.com

